

Dvakrát ve 20. století**17. LISTOPAD**

V každém kalendáři je 17. listopad charakterizován jako **STÁTNÍ SVÁTEK – Den boje za svobodu a demokracii. Poprvé jde o události v roce 1939.** České země rozhodnutím Adolfa Hitlera patřily do tzv. Protektorátu Čechy a Morava. 28. října 1939 došlo v mnoha městech a zejména v Praze ke spontánním protinacistickým demonstracím, při nichž byl smrtelně zraněn medik Jan Opletal. Jeho pohřeb 15. listopadu se proměnil ve velké protestní vystoupení pražských vysokoškoláků. Již o den později byla na poradě u Hitlera dohodnuta odvetná opatření okupantů. 17. listopadu 1939 přepadlo gestapo a jednotky SS 6 největších studentských kolejí v Praze, studenti byli zatčeni a uvězněni na Pankráci a v ruzyňských kasárnách. Tam bylo popraveno 9 funkcionářů studentských spolků v Praze. Na 1200 českých studentů (zahraniční byli propuštěni) bylo odesláno do koncentračního tábora v Sachsenhausenu. Bylo mezi nimi i 200 studentů z brněnských Kounicových a Sušilových kolejí. Současně nacisté uzavřeli 10 českých vysokých škol i samostatných fakult – v Praze Univerzitu Karlovu, České vysoké učení technické, Akademii výtvarných umění, Husovu evangelickou bohosloveckou fakultu, v Brně Masarykovu univerzitu, Českou vysokou školu technickou, Vysokou školu zemědělskou, Vysokou školu zvěrolékařskou, v Příbrami Vysokou školu báňskou a Cyrilo-metodějskou bohosloveckou fakultu v Olomouci. Budovy i koleje okupanti zabrali s veškerým inventářem a majetkem, proměnili je v kasárny, úřady okupantů, vězení a mučírny gestapa, např. brněnské Kounicovy koleje nebo budova právnické fakulty na Veveří ulici.

I když nacisté uváděli, že české vysoké školy uzavírají na tři roky, bylo jasné, že je již nehodlají znovu otevřít. Šlo o součást nacistické politiky proti českému vysokému školství a kultuře, proti českému národu vůbec. Však také opatření nacistů vyvolala odpor po celém světě – v roce 1941 byl na manifestaci solidarity s našimi studenty v Londýně vyhlášen 17. listopad Mezinárodním dnem studentstva.

Podruhé jde o 17. listopad v roce 1989.

V ten den na 15000 mladých lidí si připomnělo odkaz 17. listopadu 1939 před budovou Patologického ústavu na Albertově, odkud byl tehdy uspořádán pohřební průvod s rakví Jana Opletala. Cílem vzpomínkového průvodu měla být Opletalova ulice, ale po dohodě pořádající městské Vysokoškolské rady SSM v Praze s ObNV Praha 2 byl jako cíl stanoven vyšehradský Slavín a hrob Karla Hynka Máchy. Tak se na tomto místě shromáždili studenti, pedagogové i pamětníci události před 50 lety, položili květiny, svíčky a zazněla československá hymna.

Avšak tisíce studentů se vydaly – už bez povolení ObNV Praha 2 – do centra Prahy směrem k Václavskému náměstí se sochou sv. Václava. Přidávalo se k nim mnoho dalších občanů. Průvod však byl zastaven na Národní třídě příslušníky SNB, došlo ke zranění mnoha účastníků manifestace. Dokonce se objevila informace o smrti jednoho studenta, která se lavinovitě rozšířila. I když smrt studenta se nepotvrdila, přispěla vydatně k vlně demonstrací v Praze, v Brně i v dalších městech proti zásahu příslušníků SNB na Národní třídě. Občanské fórum a stávkující studenti a herci však požadovali nejen vyšetření události na pražské Národní třídě, ale též a hlavně změny ve složení české a federální vlády, propuštění politických vězňů a rezignaci prezidenta G. Husáka. Na jeho místo byl stále hlasitěji navrhován Václav Havel. Demonstranti na ulicích měst, zejména v Praze, souhlasili. Slyšeli též o tom, že přestane vláda jedné strany, že byla obnovena svoboda a demokracie. Ale to byla jen slupka, jen vnější vzhled probíhajících událostí. Jen málokdo z demonstrijících tušil a uvědomoval si, že půjde o **NÁVRAT KE KAPITALISMU.**

Postupně a „nenápadně“ se listopad 1939 dostal do pozadí na úkor 17. listopadu 1989. Až na výjimky jen ještě žijící tehdejší studenti vzpomínají na prožitá utrpení a na ty, kteří přišli o život. Jen historické pravdě odpovídající výklad tehdejších událostí umožňuje pochopit skutečný význam 17. listopadu 1939 a 17. listopadu 1989.

Karel JANIŠ**DŮRAZ NA VÝBĚR LIDÍ**

Začíná období VČS, MíK a nepřiliš daleko před námi je i městská konference strany. Věřím, že funkcionáři na všech stupních, výbory ZO počínaje se na ně připravují zodpovědně. Přesto však považuji za nutné něco připomenout a zdůraznit. Lidi, respektive jejich výběr. Totiž, to jak a které lidi vybereme, doporučíme a posléze zvolíme, se na dobu několika let odrazí jednak ve stranické práci městské organizace strany, jednak též v zastupitelstvech. I tím by se měly a také musí »výročky« zabývat. Musíme tedy přemýšlet, počítat pro i proti a zodpovědně zvažovat, kdo se na jakou funkci hodí a zda bude schopen (a ochoten) ji také vykonávat. Velmi bude záležet na tom, koho delegujeme do pléna MěV, MěRK i MěRoK, stejně tak koho navrhneme aby nás zastupoval v ÚV. Zcela zásadní bude správný výběr předsedy MěO i místopředsedy(ů).

Za mimořádně důležité považuji i to, jakým způsobem budeme vybírat vhodné osobnosti zejména na čelná (volitelná) místa na kandidátkách do jednotlivých ZMČ a ZMB. Musí to být lidé obětaví, ale znalí místní či městské problematiky, komunikativní (tedy i schopni něco napsat) a vzdělaní. Že takové nemáme? Myslím si, že tomu tak docela není, i když někde naplnit celou kandidátku bude problém. Měli bychom se také obrátit na lidi z našeho okolí, sympatizanty... a také nebát se dát šanci mladším. Zároveň musíme zvážit, zda některé obětavé a osvědčené funkcionáře nepřetěžujeme a stejně tak by měli uvažovat i oni a nižší zastupitelské stupně přepustit jiným, mladším.

Chci věřit, že mnohé ZO při výběru kandidátů na stranické i zastupitelské funkce podobným způsobem uvažují. Vyplatí se to.

Tibor DÁVID, předseda MěRoK

Zachraňme naši mateřštinu aneb Petr a Pavel šly na výlet do krkonoš

Přečetla jsem si nedávno v sobotním Právu, přesněji řečeno v jeho internetové verzi, rozhovor s Vojtěchem Filipem. Na jednu otázku Filip odpovídá: »To jste si vymyslely.« Již ani žurnalisté z celostního periodika nezvládají shodu podmětu s přísudkem, pomyslela jsem si, domnívající se, že dotazovaný mínil redakci, novináře všeobecně, zkrátka skupinu s mužským elementem. Až v závěru rozhovoru jsem zjistila, že tazatelkami byly dvě dámy.

Poněkud mne vyděsilo, že mi na mysl ani náhodou nepřišlo, že by použitý tvar slovesa byl správný. Dnes a denně se v prostředí internetu setkávám s takovým nakládáním s naším mateřským jazykem, které by se bez ostychu dalo označit za takřka likvidační, že mne již nepřekvapí, najdu-li nějakého bastardka českého pravopisu. Nedostí na tom, neúčta k mateřštině dosáhla takových rozměrů, že s ní hrubě zachází žurnalisté i spisovatelé. Dříve se této skupině říkalo mistři pera. Dnes bylo pero nahrazeno klávesnicí a cit pro jazyk patřičnou politickou orientací završenou nedůstojným rektálním alpinismem.

V dobách nedávno minulých bylo běžné, že ti, kteří se živilí psaním, psát uměli. A to včetně stylistické i gramatické správnosti. Dnes mnoho zaměstnavatelů považuje za mnohem důležitější znalost jazyka vlastníka řetězce McDonald nebo KFC, jak schopnost vyjádřit se v naší mateřštině. Korektoři se dnes stali luxusním zbožím. Proto není divu, když i v knize narazíte na pravopisnou hrubku, o stylistických chybách nemluvě. Dříve se ten, který chtěl rozvíjet svoji slovní zásobu, obklopil literaturou a začal číst. Dnes by mohlo jeho psyché utrpět vážný úraz po střetu s »novátorským« pojetím pravopisných pravidel. Naši žurnalisté zacházejí v tomto směru ještě dále. Mno-

hý překupník Vietnamského původu má mnohem větší slovní zásobu. A to je potom počteničko, každá druhá věta začíná stejně, v celém článku jsou použita maximálně 3 slovesa, modernější autoři si vystačí i s jedním, případně přísudek nepoužívají vůbec.

Nadáváme na dnešní mladou generaci, že nečte. Ale co mají ta nebohá dítkta číst, chybami prosycené texty německých novin vydaných na území České republiky? Knihy na tom nejsou o mnoho lépe, na pozornějšího čtenáře z nich také dýchne absence korektora. Kde tedy, krom školy, má mladá generace získat přehled o svém mateřském jazyce. Po odchodu ze školních lavic tato znalost postupně uvaždá, jako každá dovednost, která není patřičně trénována.

Jak můžeme chít po nastupující generaci, aby si něčeho vážila, když si nedokážeme vážit ani vlastního jazyka? Dnešní doba svádí lidi, aby podléhali tomu, že věc, kterou si nemohou koupit za peníze, nemá cenu. Do této kategorie náleží i znalost mateřštiny a vůbec celková kulturnost národa. Čeština má dnes smůlu, není na ní nálepka »Made in USA«, takže mladé lidi neláká.

Co udělat pro obnovu našeho krásného a původně i velmi bohatého jazyka?

Kateřina HORÁKOVÁ

Cena Jihomoravského kraje

Zdeňku Klanicovi

Letošní Ceny Jihomoravského kraje dostalo 23. října v Brně devět osobností, jejichž výsledky práce si zaslouží úctu a kteří jsou hodni následování. Jako první byl oceněn za obor historických věd Doc. PhDr. Zdeněk Klanica, DrSc., bývalý místopředseda ÚV KSČM.

Vystudoval archeologii na Masarykově univerzitě v Brně, po ukončení studia nastoupil jako odborný asistent v Archeologickém ústavu ČSAV. Podílel se na výzkumu v Mikulčicích, 15 let byl vedoucím výzkumu slovanického oddělení Archeologického ústavu Československé akademie věd v Brně. Byl zván na četné zahraniční stáže, organizoval zahraniční výstavy, vydal několik odborných knih, které patří k základům učení v oblasti archeologie. Od roku 1992 byl také poslancem Federálního shromáždění a poté Parlamentu České republiky.

Pro onemocnění se Zdeněk Klanica nemohl slavnostního předání v divadle Radost zúčastnit osobně. Cenu Jihomoravského kraje za něj převzala jeho manželka Helena Klanicová.

(vž)

Památník musí opravit dle Ženevské konvence

Zatím žádná náprava není v terénu vidět po dalším vandalském činu ničení památníku a hromadného válečného hrobu Sovětské armády, tentokrát ze 16. září na Ruském vrchu v brněnské městské části Komín. Majitel památníku – město Brno jej má uvést za nejméně desetitisíce korun daňových poplatníků do původního stavu. A to jako válečný hrob v souladu s Ženevskou konvencí a mezistátní smlouvou ČR s Ruskou federací.

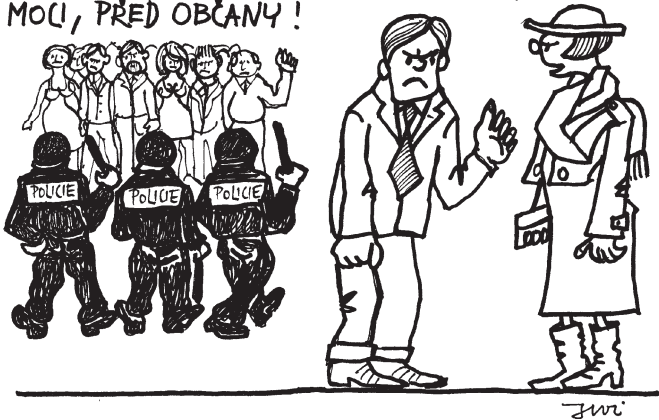
Zaznělo to na tiskové konferenci brněnské městské organizace KSČM. Místopředseda místní organizace KSČM v Brně – Komíně **Ladislav Havel** a tamní komunitický zastupitel **Ladislav Kobza** informovali, že majetkový odbor brněnského magistrátu jako majitel a Generální konzulát Ruské federace

v Brně řeší odbornou nápravu činu, při kterém pachatelé ulomili velkou silou z asi dvouapůlmetrové žulové hvězdy její horní cíp. Je na místě posledního odpočinku 110 ruských a tří rumunských vojáků, kteří přišli o život při osvobození zejména Komárova a Bystřce od fašistů a nacistů v dubnu 1945. Poškozený památník byl opraven a slavnostně odhalen v roce 2002 za účasti delegací Jihomoravského kraje, Leningradské oblasti a měst Brna a Petrohradu.

»Ničení památníků zejména Rudé armády nebo židovského charakteru je v Brně móda. Např. v Brně – Králově Poli vícekrát úmyslně poškodil památník na pohřebišti sovětských vojáků tamní místopředseda za ODS René Pelán. Terčem podobných vandalů jsou památníky i jinde v Brně, včetně na Čestném pohřebišti na Ústředním hřbitově, které rovněž podléhají režimu Ženevské konvence a mezistátních dohod. Naopak ruská strana se o památníky padlých československých vojáků vzorně stará,« uvedl tiskový mluvčí městské organizace KSČM **Tibor Dávid**.

(vž)

NIC NENÍ JAK BEJVAVALO. DŘÍV POLICAJTI CHRÁNILI OBČANY PŘED GAUNERY A ZLODĚJI A DNES POLICIE CHRÁNÍ TY GAUNERY A ZLODĚJE, CO JSOU U MOCI, PŘED OBČANY!

ZRUŠÍ BRNO MĚSTSKOU HROMADNOU DOPRAVU ÚPLNĚ?

Díky diskusi na serveru K-Report, který je věnován převážně hromadné dopravě, prosákly na veřejnost informace o připravovaných změnách MHD v Brně. Před necelým rokem došlo k razantnímu navýšení cen jízdného, ale přesto DPMB tvrdí, že se ho výrazně dotkla hospodářská krize a s dotacemi nevystačí. Dopravní podnik nechce propouštět. Bohužel v našich končinách tato formulace znamená, že se vedení bojí o své vyhřívané židličky. Řadových zaměstnanců se případně snižování stavu určitě dotkne, vedení DPMB chce zahájit kolektivní vyjednávání. Propuštění jednoho manažera by sice mohlo zachovat práci cca deseti řidičům, ale kdo by vyhazoval ty nejdůležitější, že?

Brněnská hromadná doprava patřila k tomu nejlepšímu zřejmě nejen u nás, ale snad v celé Evropě. Před několika lety došlo k její značné reorganizaci, přibylo přestupování, prodloužila se doba přepravy z bodu A do bodu B, ale ubylo autobusů v centru města. Tohle nepohodlné, ale ekologické řešení, většina cestujících skousla. Ono jim také nic jiného nezbylo.

Když primátor Onderka nastupoval do své funkce, jako jeden ze základních úkolů si vytýčil komfortnější městskou hromadnou dopravu. Poslední zdrazování jízdného proběhlo také v rámci akce „*Za IDOS komfortnější*“. Již dnes je doprava v Brně spíše na levačku. A nic na tom nespraví, že Brno používá perfektní systém organizace, který k nám chodí studovat ze zahraničí. Město se stále rozrůstá, otevírají se nové vysoké školy, přibývá tudíž občanů nejen trvale bydlících, ale i těch, kteří stráví v Brně jen pár let. MHD se tomuto rozvoji nestihá přizpůsobovat. Mnoho linek jezdí přetížených i mimo špičku. A to se týká i takových spojů, kde je nastaven interval na 5 minut a jsou použity buď 2 vozy, nebo vůz KT8.

Pouhých 11 lidí, kteří jezdí převážně automobilem, bude začátkem listopadu rozhodovat o redukci stávající sítě linek MHD v Brně. Některé zastávky se mají zrušit úplně. Do tohoto seznamu patří například Kolejní, která sloužila především pro imobilní studenty, kteří se nemohou „projít“ k zastávce tramvaje. Vše pro postižené! Linka číslo 10 by měla opětovně končit na Nových Sadech. Takže jezdit hromadnou dopravou do Bohunic a Starého Lískovce bude zase dobrodružství. Vše pro komfort! Mimo špičku se mají až zdvojnásobit intervaly. Velmi zábavné, obzvláště když si uvě-

domíte, že mnohdy stojíte ve vozech MHD pouze na jedné noze, která leckdy není ani vaše. Linka 45 by měla z Líšně jezdit pouze na Starou Osadu, na Lesné zřejmě nikdo z mocných nebydlí, proč by mělo být snadné tam jezdit? Ještě hůře na tom bude městská část Vinohrady. Toto sídliště nyní obsluhují dva trolejbusy, jeden prý bohatě stačí. Snad bude DPMB rozdávat cestujícím pro zvýšení komfortu kečup, aby si nepřipadali jako pouhé sardinky, ale aby si mohli vyzkoušet pocit sardinek v tomatě.

Doufejme, že se radní v listopadu pokusí najít přijatelný kompromis. Pro-

dloužení intervalů bude bolet, ale určitě méně, než zrušení zastávek pro některé linky. Pro začátek by možná DPMB pomohlo, kdyby přestal vydávat „*Šalinu*“. Barevný časopis s mírně zastaralými informacemi v nákladu 50 000 kusů si může dovolit prosperující firma, ne organizace, která stále pláče nad nedostatkem peněz. A mimochodem, kdyby vymáhání dlužných pokut řešil dopravní podnik sám a neprodával dluhy za zlomek ceny jiným organizacím, mohl by na tom být také finančně mnohem lépe.

Kateřina HORÁKOVÁ

Nová poliklinika na evropské úrovni

Sít zdravotnických zařízení na Brněnsku rozšířila Poliklinika Nové Modřice. Sídlí v nové moderní budově Grand Residence v Masarykově ulici č. 1019. Z nedalekého Brna je dostupná autobusovou linkou MHD č. 49 (zastávka Masarykova Grand Residence). Je jedním z dynamicky se rozvíjejících moderních zdravotnických pracovišť, splňujících vysoký evropský standard. V plném celotýdenním provozu je urologická ambulance, od 1. října také ambulance neurologická a gynekologická. Brzy bude otevřena interní ambulance a ambulance chirurgická s kompletním potřebným zázemím (operační sál, lůžka k dospání po jednodenních chirurgických výkonech, moderní traumatologická péče), rentgenové pracoviště a doplňková rehabilitace.

Urologická ambulance s celotýdenním provozem a tříčlenným týmem renomovaných specialistů nyní poskytuje celé spektrum vyšetřovacích a léčebných metod realizovatelných v ambulantní urologii. Její vedoucí lékař **MUDr. Petr Filipenský, Ph.D.** pokládá za zásadní a v České republice zatím nedoceňovanou výhodu tohoto pracoviště, že všichni tři členové týmu mají stále hlavní pracovní poměr na urologickém oddělení Fakultní nemocnice u sv. Anny. Mají bohaté klinické zkušenosti s rozsáhlými operačními výkony se zaměřením především na chirurgickou léčbu nádorů uropoetického traktu a s konziliárním řešením komplikovaných stavů. V této nemocnici poskytují kompletní spektrum urologických operačních výkonů včetně aplikace nejmodernějších technologií, jakými jsou např. operace robotické. Pro pacienty to má zcela zásadní význam, protože jsou »*svým*« urologem vyšetřeni v modřické ambulanci a stejným lékařem operováni ve Fakultní Nemocnici u sv. Anny. Poté jsou stejným lékařem sledováni a popřípadě dále léčeni dále v modřické ambulanci.

»Je to úroveň vysokého nadstandardu, která je běžná pouze u vyšších úrovní zdravotního pojištění např. ve Švýcarsku. Významnou skutečností je, že ambulance ordinující ve všech všedních dnech, nabízí ambulantní péči i v odpoledních hodinách. Ve čtvrtek do 17,⁰⁰, v pondělí a ve středu až do 18,⁰⁰ hodin. Ambulantní péče je poskytována po objednání, tím je pro jednotlivé pacienty vytvořen dostatek času v ambulanci a zároveň na minimum eliminována doba trávená v čekárně. Služby doplňuje kompletně vybavená lékárna s otevírací dobou denně od 7,³⁰ do 18,⁰⁰ hodin,« vysvětluje Filipenský.

Samozřejmostí je parkování přímo před budovou Grand Residence. Modřická urologická ambulance je smluvním partnerem Všeobecné zdravotní pojišťovny, Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra, Vojenské zdravotní pojišťovny, Zdravotní pojišťovny Metal Aliance a České národní zdravotní pojišťovny.

Modřická urologická ambulance je podle vyjádření vedoucího lékaře plně vybavená nejmodernějším přístrojovým vybavením a věnuje se diagnostice a léčbě onemocnění ledvin, močových, močového měchýře, močové trubice, prostaty a mužských pohlavních orgánů. Dr. Filipenský zdůraznil, že karcinom prostaty je nejčastějším nádorem u dospělých mužů a druhou nejčastější příčinou jejich úmrtí. Proto urologové doporučují pacientům starším 50 let každoroční testování odběrem vzorku krve na prostatický specifický antigen. U nemocných, kteří mají dědičnou zátěž karcinomem prostaty dokonce již od 40. roku věku. Hladina prostatického specifického antigenu v krvi napomáhá odlišit zhoubné a nezhoubné onemocnění prostaty.

Objednávat se lze telefonicky na číslech **530 508 638** nebo **739 121 108**.

(did)

DŮRAZ KLADEME

NA INFORMOVANOST ČLENŮ

Činnost byla náročně zhodnocena výborem při rozdělení zodpovědnosti jednotlivých členů a dále řízením 14 stranických skupin. Jednáni výboru, výboru stranických skupin a členských schůzí jsme měli plánované na celý rok ve stejný den a stejnou hodinu. Z jednání členských schůzí dostal každý člen a členka informaci o jeho průběhu a závěrech.

V ideologické oblasti pracuje v ZO propagačně agitační skupina, která zabezpečuje a seznamuje s aktuálními událostmi. Velmi si ceníme aktivního člena naší ZO Josefa Styxe, který brzy oslaví 90 let.

Pro seznámení s politikou KSČM zakupujeme z prostředků ZO Haló noviny vždy po zasedáních ÚV KSČM (na 2 členy 1 výtisk) a 50 ks ECHA a dále si 8 členů toto zakupuje.

Pro plánované volby jsme zabezpečili 17 zástupců v okrskových volebních komisích.

Kromě předávání propagačních materiálů pro kandidáty KSČM do sousedních bytů obdržel každý člen a členka 5 ks propagačních materiálů pro rodinné příslušníky, známé a bývalé spolupracovníky.

Zhodnotili jsme účinnou pomoc MíV KSČM Brno-sever. Předseda s. Josef Kůta nás informoval o činnosti především v ideologické oblasti a také nám radil při naší činnosti.

Rovněž jsme ocenili práci MěV KSČM s předsedy ZO a jeho řízení, tak také při organizaci důležitých akcí (vzpomínky na Ústředním hřbitově, 1. máj a další). Velké rezervy máme v návštěvách diskusních čtvrtků.

Připomněli jsme si také výročí mocenského zvratu 17. 11. 1989 a jeho důsledků pro celý další vývoj.

Dále jsme provedli opatření pro dvojí volby v roce 2010. Rovněž neopomeneme chystané 65. výročí osvobození ČSR od fašistického Německa.

Výbor získal důvěru pro další činnost, důvěru dostali i stávající vedoucí stranických skupin.

Na závěrečné členské schůzi 15. 12. 2009 v 17,00 hodin v Klubovně Brno-sever na Okružní ulici plánujeme přednášku MUDr. Ivana Svobody o problematice starších občanů jak po fyzické, tak také duševní činnosti. Zveme zájemce ze ZO v městské části Brno-sever, i nestraníky.

Leopold KRESTA,
předseda ZO KSČM 0305
Brno-sever

Fakulta sportovních studií.

Foto © Tibor Dávid

Brněnské univerzitní městečko se rozrůstá

Nový pavilon s halou pro míčové sporty a třemi tělocvičnami otevřela v říjnu Masarykova univerzita v Univerzitním kampusu Bohunice. Pavilon bude sloužit zejména Fakultě sportovních studií, k tělesné výchově jej budou navštěvovat i studenti ostatních fakult i bezpečnostních služeb ČR.

»Otevření nových prostor pro Fakultu sportovních studií je další významný krok k rozvoji nejmladší z fakult Masarykovy univerzity, která zajišťuje vysokoškolské vzdělávání učitelů tělesné výchovy i dalších specializovaných oborů a přispívá k prosazování zdravého životního stylu,« řekl děkan Fakulty sportovních studií **Michal Charvát**. Doplnil, že vyjednává s Univerzitou obrany o možné společné výstavbě sportovního stadionu a plavecké haly. Armáda potřebuje cvičit specialisty zahraničních misí a vysloužilý sportovní stadion Univerzity obrany za písáreckým parkem k tomu nestačí. Také Brno nemá ani pořádnou plaveckou halu.

Dominantou nového pavilonu v kampusu je hala pro míčové sporty s hledištěm pro 388 diváků. Srovnání s vysokými mezinárodními standardy snesou i další tři tělocvičny. V ČR jedinečná je hala pro tzv. úpolové sporty, jako judo, karate

a další bojové disciplíny. Moderně vybavena je také tělocvična pro taneční kreativitu a jiné pohybové aktivity s doprovodem hudby i vzorová školní tělocvična. Nechybí ani specializované laboratoře, kde budou odborníci detailně analyzovat chůzi a další pohybové aktivity, jejich změny v závislosti na vývoji kostry.

Areál za půl miliardy korun bude využívat na 1400 studentů Fakulty sportovních studií i studenti Lékařské a Přírodovědecké fakulty, jimž už kampus slouží. Počítá se s možností pronájmu pro sportovní využití veřejnosti. Všechny objekty pamatují na sluchově a zrakově postižené studenty.

Kampus Buhunice se začal stavět v roce 2004 a bude dokončen v roce 2010. Je plánován pro 5000 studentů a 1000 vysokoškolských pedagogů a vědecko-výzkumných pracovníků Lékařské fakulty, Přírodovědecké fakulty a Fakulty sportovních studií. Náklady na něj byly vyčísleny na 5,1 miliardy korun. Významným zdrojem financování projektu je i půjčka Evropské investiční banky 95 milionů eur na období 25 let, kterou český stát kryje financování projektu ze státního rozpočtu. MU spolufinancuje stavbu kampusu z vlastních zdrojů 2,1 miliardy korun. (vž)

REFERENDUM O ZÁKLADNÁCH ZAMÍTLI!

Podobně jako nedávno neuspěl v PS návrh referenda o umístění amerického radaru, tak začátkem října zamítli poslanci návrh komunistů na uzákonění jednorázového referenda, ve kterém by mohli občané ČR rozhodnout o možném umístění americké základny (nebo základen) na našem území.

Právici se to povedlo díky tomu, že ve sněmovních lavicích bylo v danou chvíli pouze 115 zákonodárců. Proti zamítnutí návrhu KSČM hlasovali jen komunisté, část poslanců ČSSD a někteří nezařazení. Podle odpůrců návrhu není referendum aktuální, neboť prý umístění prvků americké protiraketové obrany u nás není aktuální. Tento nesmysl nedávno vyvrátil samotný Barack Obama, který se vyslovil, že USA uvažují o jiných raketových systémech PVO (už zavedených, mobilních, levnějších a s kratším doletem). Tyto systémy by měly více brát v potaz iránskou, či jinou (jakou?) hrozbu. Pochopitelně i mobilní baterie PVO nutně potřebují nějaká kasárna. Přestože stabilně kolem 70 procent občanů ČR si umístění americké, či jakékoli jiné cizí vojenské základny na našem území nepřeje, problém nevymizel, naopak je stále aktuální. Nesmíme nato zapomínat při vysvětlovací kampani v nadcházejících volbách do Poslanecké sněmovny ČR. Ty se budou konat v červnu příštího roku.

Tibor DÁVID

BOJOVALI ZA HRANICEMI ZA SVOBODU VLASTI

Na podzim roku 2007 vydal Okresní výbor Českého svazu bojovníků za svobodu Brno-venkov, v nakladatelství Šimona Ryšavého v Brně publikaci Ludvíka Horčici pod názvem „Bojovali za hranicemi za svobodu vlasti“. Autor, tajemník Okresního výboru a předseda jeho Historicko-dokumentační komise Brno-venkov v ní formou medailonků zachytil životní a bojové osudy 256 občanů okresu Brno-venkov, příslušníků československého zahraničního vojska v době druhé světové války.

Autor více jak tři roky shromažďoval podklady pro napsání této obsáhlé a vyčerpávající studie doplňující bílá místa tragického období let 1939-1945. Nebyla to práce snadná, představíme-li si, že převážná většina těchto bývalých vojáků již nežije. V převážné míře se tak musel opírat o materiály uložené ve vojenských archívech v Praze a Trnavě. V jeho práci mu také hodně pomohly vzpomínky rodin těchto zahraničních vojáků, kteří napsání této práce přivítali a podporovali.

Publikace však nezachycuje jenom ty vlastence, kteří do zahraničí ilegálně odešli po okupaci českých zemí nacistickým Německem, ale také osudy volyňských Čechů – potomků českých vystěhovalců do Ruska v 19. století. Jejich příchodem do naší vojenské jednotky v SSSR bylo možno z brigády vytvořit armádní sbor. Poněvadž po válce se usadili na území okresu a začali hospodařit na usedlostech po odsunutých Němcích, stali se jeho občany a proto jim právem patří i místo v této publikaci. Při sběru materiálu musel autor projezdít téměř celý okres Brno-venkov.

Již v první kapitole zachycuje autor jakými složitými cestami museli čeští vlastenci odcházet z okupované vlasti. Mnozí z nich zažili věznicе fašistického Maďarska. Odcházeli, aby splnili to, co jim bylo na podzim roku 1938, zradou některých českých politiků a představitelů našich tehdejších spojenců Francie a Velké Británie, odepřeno: bojovat při obraně své vlasti proti nacistickému Německu. 22 z těchto zahraničních vojáků položilo v boji své životy. V publikaci jsou vzpomenu ti i občané, kteří jako příslušníci interbrigád bojovali ve Španělsku (tři z nich zde padli) a partyzáni československé jednotky v Jugoslávii a Francii.

Publikace vyšla s finančním přispěním ÚV ČSBS, hejtmana Jm. kraje, některých městských a obecních úřadů i žijících účastníků zahraniční armády. Při slavnostním křtu knihy v Kapitulní síni Vojenské nemocnice v Brně (kmotři hejtman Jm. kraje a ředitel Vojenské nemocnice) bylo autorovi předáno Čestné uznání udělené mu za tuto publikaci občanským sdružením Odkaz legionářů a domácího odboje v naší vlasti.

U příležitosti 65. narozenin autora mu bylo za jeho dosavadní literární práci (publikace: Miroš Habrovec a tišnovská sokolská mládež v protifašistickém odboji, Ve znamení dvojitého V, Brigádní generál in memoriam František Smejkal, Bojovali za hranicemi za svobodu vlasti) uděleno vyznamenání Československé obce legionářské, a to Pamětní medaile III. stupně.

O publikaci byl po jejím vydání okamžitě velký zájem, a to zejména ze strany rodin těchto účastníků a jejich známých.

Na Mezinárodním kolokviu u příležitosti 65. výročí zřízení internačního tábora ve Svatobořicích u Kyjova konaném v Kulturním domě v Kyjově 14. 9. 2007, autor ve svém vystoupení rozšířil tuto svoji práci o osudy některých rodin těchto zahraničních vojáků. Jeho vystoupení vyšlo tiskem ve Sborníku z tohoto kolokvia.

Množství materiálu, který se autorovi podařilo shromáždit, zejména k působení našich letců v Britském královském letectvu, využil autor při psaní práce pro celostátní literární soutěž, pořádané každoročně Českým svazem bojovníků za svobodu a Státním archivem. Jeho práce pod názvem „V uniformě Britského Královského letectva“ získala v této soutěži v roce 2007 2. místo (z 25 odeslaných prací). Práce slouží ve Státním archivu ke studiu pro zájemce o protifašistický odboj v letech 1939-1945.

Jan BOŘICKÝ

K NAŠÍ NYNĚJŠÍ KRIZI

Letošní léto přineslo pár zásadních nadějných inspirací, které by neměly zapadnout. Připomenu tři. Kritické realisty předně zaujalo oprávněné odsouzení jednostranného účelového „postkomunistického antikomunismu“ kolego V. Bělohradským. Absurdně opožděná vlna antikomunismu po 20 letech není jen strašením, duchovní prázdnotou a impotencí řešit podstatné problémy soudobé; především odvádí pozornost, kryje hlavně zlořády našich polistopadových „bratrstev kočíci pracky“ i krizi mamonu a moci. Právě bezmezná bezohledně lichvářství i arogantní agrese nové globální „vrchnosti“ ohrožují dnes svět nejvíce... „Nuzota z lidé lotry činí“, zpívali již V+W. „Moc kazí lidi, absolutní moc kazí absolutně“, varoval L. Mňačko. L. Vaculík si povzdechl „Komunismus padl, ale příčiny, pro které vznikl, jsou tu zas“ (O statích V. Bělohradského viz Stríčky Echo č. 7/2009).

Pozoruhodně střízlivá je i kritika nedávného dopisu minulých exponentů střední Evropy od bývalého disidenta J. Čarnogurského. Nelíbí se mu jeho konfrontační styl připomínající „Bushovy pohrobky“. Věcně uvádí, že vojenské ohrožení střední Evropy Ruskem dnes není reálné. V EU žije půl miliardy lidí, a Rusko má po rozpadu SSSR 150 milionů občanů s nemalými starostmi. Podobné vykonstruované konflikty nyní oživují nepoučitelni „jestřábi“ usilující o světovládu... Mají-li signatáři opravdovou starost o střední Evropu, necht' rozvíjejí její účelnou spolupráci, pozici a roli pozitivně! Střední Evropa nemá Evropu dělit, ale posílovat!

Třetím povzbudivým příkladem byly účinné protesty proti podstatnému omezování Akademie věd ČR, vedoucí k přijatelné dohodě. Varovná zkušenost však zůstává. Naše nekompetentní zkorumpovaná pseudoelita je již zřejmě schopná prodat a likvidovat vše, jen když se udrží sama. Zájmy partikulární i cizí jsou jí přednější... Místo aby šetřila na zbytečných negramotech, lichvářích, žoldnéřích, byrokratech, pochybných ideologických ústavech, podlamuje zbývající pilíře naší svébytné existence.

Bohumil BLÍŽKOVSKÝ

(mírně zkráceno-kj)

**PŘÍPADÁM SI JAKO KOŠMONAUT.
TAKY ČEKÁM KDY POLETÍM.**

Jiří

V Praze

□ 18. listopadu – druhý den po násilném ukončení průvodu vysokoškoláků a ostatních občanů k 50. výročí smrti studenta Jana Opletala na Národní třídě studenti vyzvali herce ke společné stávce.

□ 19. listopadu vzniklo OBČANSKÉ FÓRUM jako otevřené opoziční seskupení občanů z nezávislých i oficiálních struktur ve složení V. Havel, V. Malý, A. Vondra, J. Zvěřina, R. Palouš, D. Němcová z Charty 77, herci P. Čepek, J. Kemr, J. Bartoška, dále M. Kocáb, V. Šilhan, R. Battěk, J. Skalník, P. Oslzlý, J. Velek a další.

□ 20. - 24. a 27. listopadu proběhly manifestace za účasti 200 000 občanů, na Václavském náměstí, 25. a 26. listopadu na Letnou přišlo na půl milionu lidí, promluvil V. Havel, A. Dubček, L. Adamec a další.

□ 21., 26. a 28. listopadu proběhla jednání předsedy federální vlády L. Adamce s delegací Občanského fóra o aktuální situaci – byli v ní V. Havel, A. Vondra, V. Malý, V. Klaus, Z. Jičínský a další. Občanské fórum požadovalo propuštění politických vězňů, odstoupení zkompromitovaných politiků, rezignaci prezidenta Husáka, ustavení parlamentní komise pro vyšetření událostí 17. listopadu za účasti zástupci OF a studentů, respektování svobody tisku a informací.

□ 24. a 26. listopadu rezignovalo na zasedání ÚV KSČ vedení strany v čele s M. Jakešem, na jeho místo byl zvolen Karel Urbánek z Brna. Usneseno svolat další zasedání ÚV KSČ k přijetí akčního programu pro postup strany do XVIII. sjezdu KSČ na mimořádném sjezdu KSČ.

□ 27. listopadu proběhla celostátní dvouhodinová generální stávka na podporu požadavků OF pod hesly „Konec vlády jedné strany“ a „Svobodné volby“.

□ 29. listopadu zrušilo zasedání Federálního shromáždění ČSSR články Ústavy ČSSR o vedoucí úloze KSČ ve společnosti a v Národní frontě, o marxismu-leninismu jako státní ideologii.

□ 30. listopadu zahájila rozhlasová stanice Hvězda vysílání Občanského fóra.

V Brně

□ 18. listopadu pronikaly informace o dění na pražské Národní třídě. Opoziční aktivisté – Hana Holcnerová, Jaroslav Šabata, Jaroslav Mezník – se rozhodli svolat na 20. listopadu demonstraci na náměstí Svobody.

□ 19. listopadu se setkali s několika studenty filozofické a pedagogické fakulty. Bylo sestaveno protestní prohlášení proti

zásahu Veřejné bezpečnosti na Národní třídě a výzva k účasti na demonstraci. Rozbíhala se stávka v divadlech.

□ 20. listopadu byl vytvořen Koordinační stávkový výbor vysokých škol ze zástupců jednotlivých fakult. Za účasti studentů vznikl podobný stávkový výbor ze zástupců jihomoravských divadel se sídlem v Mahenově divadle. Odpoledne se postupně zaplnilo náměstí Svobody a okolní ulice odhadem přes 30 000 občany, kteří byli seznámeni se vznikem Občanského fóra v Praze a s jeho požadavky. Vystoupili též představitelé stávkujících studentů a divadelníků.

□ 21. - 28. listopadu pokračovala shromáždění občanů na náměstí Svobody. Kromě představitelů Občanského fóra vystoupil např. 24. 11. primátor J. Pernica, 26. 11. Věra Čáslavská, dále Pavel Podsedník – předseda stávkového výboru města Brna (pozdější primátor), Pavel Pilný

a Lubor Trubelík (za KSČ), Petr Cibulka a další.

□ 27. listopadu proběhla dvouhodinová generální stávka. Obrovské průvody občanů procházely od Francouzské a Lidické ulice směrem na dnešní Moravské náměstí a přes náměstí Svobody po dnešní Masarykově ulici k nádraží ČSD.

□ Občanská fóra vznikla postupně na úrovni národních výborů – 5 obvodních, města Brna i našeho kraje – šlo o rekonstrukci složení rad i kooptaci nových členů těchto tehdejších orgánů státní moci a správy v místech. V těchto otázkách i v problematice dalšího směřování Občanského fóra v Brně docházelo k velkým diskusím zejména mezi Jaroslavem Šabatou a Petrem Cibulkou. I na pracovištích založená občanská fóra usilovala především o rekonstrukci skupiny vedoucích pracovníků. I v Brně se otvírala nová kapitola v jeho dalším rozvoji i v životě jeho obyvatel.

Studenti se opět ozývají

PROVEĎTE INVENTURU DEMOKRACIE

Čtyřicet studentů z různých fakult Karlovy univerzity a několik dalších studentů z Vysoké školy ekonomické, z Českého vysokého učení technického i z brněnské Masarykovy univerzity uvádějí ve výzvě politikům, že se blíží dvacáté výročí sametové revoluce, naše země se připravuje na velké oslavy, čekají nás ohňostroje a kladení věnců. Ale to nestačí. Jde o spojení oslav dvacetiletí naší demokracie s kritickou reflexí dosavadního polistopadového vývoje společnosti a politiky. Jde o čtyři hlavní body legislativních absurdit: o zbytnělé imunity zákonodárců, o praxi legislativních přílepků a poslanecké lidové tvořivosti, o zastavení nekontrolovatelného a neregulovaného lobbingu, živné půdy pro korupci a nekalé politické obchody, o změnu způsobu obsazování me-

diálních rad, kdy jsou voleni na základě politických dohod a podle stranických zájmů.

Studenty pálí neustále bující korupce, malicherné pŕtky politiků, všeobecná nedůvěra k věcem veřejným a nezájem o kulturní dědictví naší země. Je čas k reflexi, jak si polistopadový podnik vlastně vede a co v naší politické a občanské sféře má prošlou spotřební lhůtu. Studenti se snažili vybrat témata, která jsou neideologická a nemohou se stát tématem pro pŕtky levice s pravicí, liberálů s konzervativci a podobné střety, které jsou studentům víceméně ukradené. Doufají, že toho po politicích nechtějí příliš mnoho. Kolem 17. listopadu 2009 připravují diskusi o událostech před dvaceti lety, k níž pozvali Jacquese Rupnika nebo Madelaine Albrightovou. A za politiky se vydávají s kamerou a zatím bezúspěšně. Podle názoru Jakuba Bachtíka, studenta filozofické fakulty v Praze, naše politické elity jsou v myšlení o dvacet let zpátky, což mladou generaci provokuje.

Obsah výzvy studentů politikům i rozhovor s uvedeným studentem uveřejnilo Právo 21. srpna 2009. Studenty ZATÍM netrápí starosti o obživu a obavy, že přijdou o práci, ty je čekají po ukončení studia, pokud si najdou práci. Proto se zajímají a reagují na POLITICKOU SITUACI. A naše média výzvě nevěnují pozornost, i když spatřila světlo světa již loni v listopadu!

Karel JANIŠ

Povídala kráva krávě:

„Neruš, čtu si skripta právě!

já jsem totiž chytrá kráva
a studuji v Plzni práva.

Až tam přijdu čtyřikrát,
budu dělat doktorát!“

Druhá kráva na to vece:

Doktorát - ten získáš lehce-
ba i diplom dostaneš-
ale krávou zůstaneš!“

(zdroj: internet)

ODVÁDĚJÍ POZORNOST OD PROBLÉMU DNEŠKA

Motto: Málokdo před dvaceti lety věřil, že se blíží konec komunistické totality. Ale události se dávaly zvolna do pohybu. Sledujte krok za krokem, jak se hroutil komunismus v pořadu 20 let svobody!

Každý den tuto výzvu vysílá Česká televize na 1. a 24. kanále. Jak dlouho budou politici, novináři, publicisté a další veřejně vystupující lidé používat pojem „komunismus“ pro charakteristiku minulého režimu?

Televize i deníky a časopisy „mapují“ především události roku 1989 – palachádu, provolání Několik vět, projev Miloše Jakeše – „kůl v plotě“, ale též srpnové události roku 1968 a 1969. Komentují především Jakub Železný, Daniela Drtinová, zvláště pak se angažují disidentky Petruška Šustrová, někdejší náměstkyně ministra vnitra (píše též do Lidových novin a Katolického týdeníku), socioložka Jiřina Šiklová (kandidovala za Zelené do europarlamentu). Pochopitelně v anti-komunistickém, antisovětském a antiruském zaměření, jazykem studené války minulého století. Jde o pořad na objednávku, který do myšlení posluchačů a diváků přináší jednostranný černý obraz minulosti. Současně tím má odvést pozornost od těch „vymožeností“, které přinesl a stále přináší do našeho života Jeho všeobjímající Veličenstvo TRH bez přívlastků, buldozer drtící vše, co mu stojí v cestě. Se stejným zaujetím a časově náročným způsobem nejsou těmto „vymoženostem“ současnosti věnovány televizní pořady. Nevěnují se jim ani Petruška Šustrová, Jiřina Šiklová a další, nemají odvahu přiznávat svůj podíl na příchodu těchto „slastí“ života lidí. Jsou za vodou a nestydí se, že 20 let po Velké sametové vycházejí přece jen občas články, jako například „Co se nám může v době hospodářské a sociální krize hodit“ (Haló noviny 26. 5. 2009) s podtitulky Právní ochrana mzdy a platu, Minimální a zaručená mzda, Ztráta zaměstnání, Podpora v nezaměstnanosti, její výše a doba jejího pobírání, Odstupné, Co dělat, když zaměstnavatel neplatí, Pokus o smír... Nebo když spisovatel Pavel Kohout v Mladé frontě Dnes 15. 8. 2009 položil několik otázek poté, když palice konkurzu se zvedla i nad sklárnou Kavali-er v Sázavě: Kam půjde tisícovka lidí, když v okrese, v kraji, dokonce ani v sousedních zemích není líp? Jak zaplatí své živobytí, své činže, svoje úv-

ry? Z čeho dokončí rodinné stavby? Kterak ošatí a co nejlépe pro život vybaví potomky?

Nebo článek „Úřad práce vyplatí tři mzdy, které vám firma dluží“ na podkladě nového insolvenčního zákona (Mladá fronta Dnes 18.5.2009). Žádejte i zpětně, ale jen do poloviny září!

Karel JANIŠ

Z deníku nezaměstnané. Myslet si, že se nás strašák nezaměstnanosti netýká, je omyl. Ta zpráva přichází úderem blesku, ze dne na den. I já jsem se s prvním májovým dnem přiřadila k osmi procentům nezaměstnaným v Česku. V šestapadesáti letech jsme naráz bez práce a zjišťuji, že najít novou bude těžší, než jsem myslela (Lidové noviny 22. 8. 2009).

Tisíce našich turistů měly problémy s odletem na dovolenou nebo z dovolené. Několik leteckých společností zkrachovalo. Šéfredaktora Mladé fronty Dnes Roberta Čásenského vedlo 22. 8. 2009 k úvodníku „Nechali vás na letišti? Vyhlaste jim válku!“ Kdyby Čedok před listopadem 1989 jednal

tak, jak letos některé letecké společnosti, Hlas Ameriky a Svobodná Evropa by to považovaly za důkaz neschopnosti režimu „udělat pořádek“. Dnes je situace, kdy stovky turistů nocují v hale letiště bez vody, považována za normální!

Dvoustrana Hospodářských novin 11. - 13. 9. 2009 „Jak přežít vyhazov z práce ve zdraví“. **6 rad, jak se nezbláznit:** Neobviňujte se. Zeužstávejte bez práce dlouho. Zachovejte si denní rozvrh. Cvičte, Připravte se na negativní reakce vašeho okolí. Poradte se s psychologem. – **6 rad, jak zmírnit škody:** Zaregistrujte se na úřadu práce. Nahlaste ztrátu zaměstnání své bance. Zbavte se hypotéky. Jděte na brigádu. Nahlaste změny pojišťovně a sociálnímu úřadu. Netajte před okolím, že nemáte práci. – **6 rad, jak se zvednout:** Napište si profesní životopis. Začněte hledat sami. Přihlaste se na odborné kurzy. Jděte na všechny pohovory. Slevte z platových požadavků. Pořídte si živnostenský list. – **Takže půl milionů lidí bez práce dostalo návody = hraběcí rady!**

Karel JANIŠ

PAMĚTNÍKY BLÁBOLY NEPŘESVĚDČÍ

Ludmila RAKUŠANOVÁ (1947), v letech 1978-1995 redaktorka Radia Svobodné Evropy v Mnichově, v odpovědi anonymovi v Deníku (Rovnost) uvedla, že za minulého režimu se místo „pracovat“ hlavně „chodilo do práce“ a koloval vtíp: předstírají, že mě platí, tak předstírám, že pracuji. Žebřáci a bezdomovci prý nebyli proto, že by skončili v kriminále jako „příživníci a individua práce se štítící“. Za největšího tuneláře označila Rakušanová KSČ, která přivedla na buben celou čile prosperující ekonomiku země. Za vytunelované podniky v 90. letech mohou zcela konkrétní lidé, kterým to dovolili konkrétní politici, a těm jsme to odpustili!? (Obdivuhodný je způsob jak popletla a zamlžila problémy, proč ti KONKRÉTNÍ tuneláři chodí často po ulicích i v zahraničí a proč ti KONKRÉTNÍ politici nebyli hnáni k odpovědnosti? Někteří poslancují dál anebo odvádějí pozornost řečmi o zločinech komunismu.)

Milým rozčileným pamětníkům – tak oslovila ty, kteří reagovali na její předcházející věty, a to 19. září 2009 v Deníku (Rovnost), sdělila, že práce lidí v plánovaném hospodářství při-

cházela nazmar – věčně něco nebylo – jinak by tady přece musel už dávno být ten slibovaný ráj na zemi! (Kam dospěla naše společnost po 20 letech od listopadu 1989 – kde je ta slibovaná prosperita, kterou se dostaneme na úroveň vyspělých zemí, paní L. Rakušanová?) Pamětníci prý si musí pamatovat, že to ve většině továren v roce 1989 vypadalo jako v technickém muzeu... na vybavení a na strojovém parku se od války skoro nic nezměnilo (proto asi např. v Brně textilky přestaly existovat, strojírenské závody jsou dnes MONTOVNY ke kompletaci dovezených součástek a tisíce lidí přišlo o zaměstnání, které vykonávali po několik desítek let – vyspělý Západ byl zbaven naší konkurence – pamětníci by Vám to vysvětlili!). I dnešní fabriky prý znečišťují prostředí, ale jsou tu kontrolovatelné normy, mezinárodní ujednání, píše se o tom v novinách, s poměry za bývalého režimu se to nedá srovnat... V závěru Rakušanová uvádí, že dnes JE TO JINÝ SVĚT, podle ní o hodně lepší, DÁ SE TOTIŽ MĚNIT. (V tom je možno s ní souhlasit, i když z jiného úhlu pohledu, jak se dnes s oblibou říká!!)

KJ

□ **PAPEŽ BENEDIKT XVI. 26. září 2009 NA LETIŠTI V RUZYNI** – Mám velikou radost být dnes v Česku... díky misijnímu působení svatých Cyrila a Metoděje v 9. století získal staroslověnský jazyk poprvé psanou podobu.. jsou právem uctíváni jako patroni Evropy (*viz Echo č. 2/2009 o jejich působení a významu*)... tito dva velcí svatí byzantské tradice se zde setkali s misionáři původem z latinského Západu... odtud pramení rozhodující role českých zemí v dějinách Evropy.. občas byly bitevním polem, častěji však mostem (*to byla představa prezidenta Eduarda Beneše i Jana Masaryka z let po roce 1945*)... Brzy si připomenete dvacáté výročí „sametové revoluce“, kterou šťastně a pokojně skončil... tvrdý pokus tehdejší vlády umlčet hlas církve... tento rok si připomínáme 40. výročí smrti... kardinála Josefa Berana... chci projevit úctu jemu a jeho nástupci, kardinálu Františku Tomáškoví... pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná... v tomto roku vědy je poučné připomenout si příklad Johanna Gregora Mendela z Moravy, jehož výzkumy položily základy moderní genetiky (*jižní Moravu vrchovatě připomenul!*).

□ **PREZIDENT REPUBLIKY VÁCLAV KLAUS PAPEŽE PŘIVÍTAL** – Naše pohledy v dnešním světě a na problémy našeho kontinentu jsou si blízké a jsou založeny na podobných zásadách a stanoviscích, i když jsme se k nim dostali z různých filozofických nebo vědeckých konceptů (*hlasatel trhu bez přívlastků se „diplomatsky“ shoduje s kritikem globalizace v encyklice Caritas in veritate z června 2009!*)... vítáme jednoho z největších světových intelektuálů a duchovních autorit (*profesor ekonom vítal profesora teologa a „prezidenta“ jednoho z nejmenších evropských států!*)

□ **PAPEŽOVA HOMILIE V BRNĚ 27. září 2009** – Zaměřuji svá biblická čtení k tématu naděje, jediná „jistá“ a „spolehlivá“ naděje je v Bohu, v Kristu... víra v Boha, tak naděje byly odsunuty na rovinu pouze soukromou a pozemskou, zatímco v běžném a veřejném životě se prosadila víra ve vědecký a ekonomický pokrok – víme, že tento pokrok je dvojnásobný: otevírá možnosti pro dobro, zároveň má i negativní dopady... nestačí k tomu, aby zaručil morální blaho společnosti... člověk potřebuje být osvobozen od materiální tísně, podstatnější je, aby se zachránil před zlem, které postihuje ducha... kdo jiný jej může zachránit

ne-li Bůh... naší pevnou nadějí je tedy Kristus... milí kněží, řeholníci a řeholnice, mladí a dospělí, milé rodiny... budiž vám povzbuzením příklad svatých Cyrila a Metoděje, svatých Petra a Pavla, kterým je zasvěcena vaše katedrála... pohleďte na zářivé svědectví svatých Zdislavy, Jana Sarkandra, Klementa Maria Hofbauera, na blahoslavenou Restitutu Kafkovou, řeholnici narozenou v Brně a zavražděnou nacisty ve Vídni (*připomněl Brno a náš kraj!*).

□ **UZDRAVIT RÁNY MINULÝCH ROZDĚLENÍ** – Si přál papež při setkání s představiteli Ekumenické rady církví večer 27. září 2009 v sále pražského arcibiskupství. Po představení zástupců všech církví u nás řekl papež, že v uplynulém dvacetiletí se křesťané spojili k obnově spravedlivého politického řádu a dnes pokračují v hledání nových cest k po-

STŘÍPKY PAPEŽSKÉ

kojně spolupráci.. objevují se nové pokusy omezit vliv křesťanství na veřejný život... co může evangelium říci České republice a také celé Evropě v dnešní době... mnoho v praktické i etické oblasti, protože evangelium nepřestává inspirovat muže a ženy, aby se zapojili do služby bratřím a sestrami... Jde o vroucí tužbu po smíření a společenství.. je to kritérium, k němuž křesťané neustále soustřeďují svůj zájem, když se snaží uzdravit rány minulých rozdělání... Svatý stolec v roce 1999 hostil symposium o Janu Husovi, aby usnadnil debatu o složitých a neklidných náboženských dějinách v této zemi a obecněji v Evropě (*papež si uvědomuje mezinárodní význam našeho Jana Husa*)... Když Evropa naslouchá dějinám křesťanství, naslouchá svým vlastním dějinám... paměť její minulosti živí její úsilí o budoucnost...

□ **PAPEŽ BYL MEZI SVÝMI** – Na setkání s akademickou obcí ve Španělském sále Pražského hradu 27. září 2009 připomněl, že mu jako profesorovi šlo o právo na akademickou svobodu i o odpovědnost za správné užívání rozumu... svoboda je určena k hledání pravdy a jako taková je principem křesťanství, které vedlo ke vzniku univerzit... vyjádřil úctu k nepostradatelné úloze, jakou hrají ve společnosti univerzity, ocenil roli pražské Karlovy univerzity... vždyť právě z univerzitních kruhů v Praze vze-

šla tzv. „sametová revoluce“... je třeba objevit myšlenku uceleného vzdělání založeného na souladu poznání zakotveného v pravdě, odporující nové diktatuře relativismu vázané na technickou nadvládu... za ní se může skrývat nová hrozba autonomií akademických institucí... papež Jan Pavel II. propagoval plnější pochopení vztahu víry a rozumu jako dvou křídel, jimiž se lidský duch pozvedá k přemýšlení o pravdě... víra a rozum se vzájemně podporují, každý z nich má svůj vlastní prostor působení...

□ **SVATÝ VÁCLAV VYBÍZÍ KE SVATOSTI** – Řekl papež při mši ve Staré Boleslavi 28. září 2009... kníže Čechů je vzorem svatosti pro všechny obzvláště pro ty, kteří řídí osudy společnosti a národa... skutečnou hodnotu lidské existence nelze měřit jen pozemskými statky a pomíjivými zájmy... Ve zvláštním poselství k mládeži papež řekl: „*Vy jste nadějí církve. Ta očekává, že se stanete posly naděje...*“

□ **PREZIDENT REPUBLIKY 28. září 2009 PŘI LOUČENÍ S PAPEŽEM** – Vaší výzvu k vzájemnému porozumění, toleranci, míru, Váš důraz na rozum, víru a etiku jsme poslouchali pozorně... budeme se nad tím vším zamýšlet a budeme tomu věnovat pozornost po dlouhou dobu... Vaše pevná oddanost základním myšlenkám a principům, na nichž je založena naše civilizace i samo křesťanství, je nám příkladem a povzbuzením... Vaše návštěva byla úspěšná a bude mít dlouhodobý efekt...

□ **PAPEŽ V NAŠICH MĚDÍÍCH** – Desítky stran v denících, minut v televizním zpravodajství a přímé přenosy z papežovy návštěvy na 24. kanále České televize. Dominoval Václav Moravec – během 25 hodin vysílání vedl rozhovor s 48 hosty, s laiky i odborníky, s kardinálem Vlkem (*příznal neúspěch svého působení – katedrála patří státu, nebyla ratifikována smlouva ČR s Vatikánem atd.*); zejména zaujala slovní přestřelka mezi Tomášem Halíkem a Václavem Bělohorským o úloze katolické církve a projevech papeže při jeho návštěvě u nás. Až dojemná byla snaha Václava Moravce dostat odpověď na otázku, kdo bude po pražském arcibiskupovi Vlkovi jeho nástupcem – marně mu M. Vlk i biskupové vysvětlovali, že předem odpověď nebude dána. *Bud' úplná znění projevu papeže nebo podstatné výňatky přinesl Katolický týdeník č. 40, papežovo hodnocení návštěvy u nás otiskl Katolický týdeník č. 41.* **KJ**

Občanské sdružení, jímž Výbor národní kultury je, bylo založeno z podnětu kulturních pracovníků 4. prosince 1993 v Praze. Kloňskému 15. výročí existence VNK vyšel letos v nakladatelství FUTURA ALMANACH, v němž autorský kolektiv vedený Václavem Vlčkem připomíná uskutečněné aktivity, za nimiž se skrývají hodiny a hodiny dobrovolné práce. Kofenům VNK věnuje v Almanachu stať Václav Vlček, 15 let činnosti VNK charakterizuje nedávno zesnulý Jindřich Janda, o osudech národní kultury v naší současnosti píše Věra Beranová.

Následují ukázky autorů publikujících ve Zpravodaji VNK Lípa – týkají se např. odkazu Karla Čapka, osobnosti E. F. Buriana, Cyrila Chramosty, vztahu mezi státem a církví a Chrámem svatého Víta. Pražskému jaru a filmovým festivalům se věnuje Tomáš Hejzlar z Haló novin. V Almanachu je otištěna i stať nedávno zesnulého Milana Friedla O uměleckém přednesu.

V další části Almanachu jsou uveřejněna fakta o činnosti VNK za 15 let, o Zpravodaji Lípa a o pořadech VNK: literární a hudební večery, křesla pro hosty, výstavy, filmové akce. Jsou tu i stanoviska VNK ke stavu české kultury, složení orgánů VNK, ekonomické zabezpečení činnosti VNK. Je tu i několik fotografií a pozvánek na akce VNK.

V Almanachu je článek Vladimíra Šaura O jazykové správnosti a jeho zpráva o činnosti brněnské organizace VNK, jejímž je od roku 2005 předsedou. Oceňuje obětavou činnost zakladatele a dlouholetého předsedy Štěpána Vlašína, doživotního čestného člena VNK, básnířky Marie Veselé, prvního kroniká-

ře A. Pohanky, J. Jobánka, účinkování brněnských herců a dalších umělců, spolupráci s dalšími občanskými sdruženími. Uvádí též těžkosti související s místem konání akcí VNK, v 15 letech existence VNK v Brně přicházeli zájemci o kvalitní kulturu mnohokrát do jiného sálu.

Almanach vydaný k 15. výročí VNK představuje činnost organizace, která v záplavě televizních inscenací, filmů i publikací mnohdy nevalné úrovně přináší skutečné hodnoty naší národní kultury. Jen obtížně možno ocenit a docenit organizátory akcí VNK i účinkující v nich.

Z VÝBORU NÁRODNÍ KULTURY

jsme na tom nebyli špatně s financemi na provoz našich akcí. Za necelý měsíc poté, 2. října, skončil předseda Výboru národní kultury prof. Milan Friedl, kterého veřejnost dobře znala z televize, neboť moderoval spolu s Elenou Galanovou čelné umělecké pořady. Narodil se v Brně a na Brno po celou dobu své funkcionářské činnosti velice držel; jen zdravotní stav mu bránil v návštěvě našich pořadů, několikrát se těšil, že se na nás podívá, ale vždy se postavily do cesty nečekané překážky.

Úmrtí obou uctilo brněnské sdružení VNK při pořadu k 65. výročí úmrtí spisovatele Karla Poláčka, který se konal přesně v den jeho pravděpodobného umučení v Osvětimi, 19. října. Pořad připravila Mgr. Alena Kalábová, vystoupili doc. Tomáš Travěnek a herečka Ivana Valešová. Ti, kteří přišli, se mohli seznámit s celou Poláčkovou tvorbou od raných děl až po dětskou knihu Bylo nás pět, kterou napsal už jako vězeň židovského původu. Škoda, že tento pořad navštívilo méně zájemců, než kolik jich přicházelo v jarních měsících.

Nejbližší akce VNK v Brně se bude konat 30. listopadu a bude to podvečer věnovaný literární a umělecké kritice, v němž vystoupí dr. Milan Blahynka; půjde o pokračování na téma, o němž se hovořilo v říjnu loňského roku. Původně plánovaný program s hudebními čísly se kvůli zajištění místnosti s dobrou akustikou přesouvá na únor 2010, v prosinci ještě předpokládáme předvánoční besídku a v lednu besedu o díle spisovatelky Vladimíry Kolárové. Přesná data a bližší podrobnosti o programu oznámíme.

Vladimír ŠAUR, předseda brněnského sdružení VNK

JEŠTĚ K NÁVŠTĚVĚ PAPEŽE

Poslední víkend v září byl ve znamení „státní“ návštěvy hlavy katolické církve u nás, jeden den v Brně. Málokdo ví, že pravým důvodem této cesty bylo jednání s nejvyššími představiteli České republiky o připravované smlouvě našeho státu s Vatikánem, která po projednání v Parlamentu České republiky v roce 2003 byla zamítnuta – a ve státě, kde jen 26,9 % obyvatel se hlásí k římskokatolíkům, 9 % jiným náboženstvím a 64 % k žádné církvi, by jiný výsledek překvapil. Protože znám text navrhovaného dokumentu, vysvětlím hlavní důvody jeho odmítnutí všemi politickými stranami, kromě lidovců.

Dokument stanoví státu množství povinností vůči římskokatolické církvi, činí stát závislý na finančních požadavcích Vatikánu a znemožňuje jakoukoli obsahovou kontrolu státních orgánů nad tím, jak tyto finance církev používá. Normální je, že ten, kdo financuje nějakou činnost, smí vědět, jak byly vynaložené prostředky použity – smlouva s Vatikánem toto vylučuje, církev by si v podstatě směla dělat s tím, co obdržela od daňových poplatníků nekatolíků co chce, např. zřídit vysoké školy

bez jakékoli koordinace s vysokými školami státními (tedy např. přírodovědeckou fakultu, kde se bude učit, že Darwinova teorie neplatí a že Bůh stvořil svět v šesti dnech). Stupidní je, že věřící jiných církví než katolické nemají z těchto státem vynaložených prostředků dostat vůbec nic, jako by šlo o pohany! To je v přímém rozporu s právem na svobodu vyznání a zakládá nerovnost mezi občany.

V jiných evropských státech, kde podobné smlouvy platí, mají víc než poloviční převahu katolíci, někde téměř stoprocentní (se státy většinou protestantskými Vatikán smlouvy neuzavírá); v některých těchto státech je uzákoněna církevní daň, jinde jsou nekatolíci od financování římské církve osvobozeni speciálními zákony.

V dlouholetých jednáních Vatikán není ochoten naslouchat námitky vznášené našimi právníky a tvrdošjně trvá na svém. Chcete-li se dovědět více, zejména o postojích komunistů, přijďte ve čtvrtek 19. listopadu v 16³⁰ na Křenovou 67, vystoupí člen Republikové rady Volné myšlenky České republiky.

Vladimír ŠAUR

Mezi výročními obyčejí a slavnostmi si zachovávají poněkud výjimečné postavení hody, které se staly integrujícím prvkem, spojujícím všechny generace žijící ve vesnici nebo ve městě. Životnost tradice hodů i ve velkých městech pramení z veřejného zájmu o tuto lidovou slavnost, která se stává záležitostí reprezentativní s hudbou, tancem, poutavou podívanou na krásné kroje i s bohatým pohoštěním. Hody přispívají k upevnování vztahů rodáků, starousedlíků a nových sousedů. Potvrzují to odborníci z folklorního prostředí a ve statutárním městě Brně o tom svědčí řada příkladů. V tomto druhém největším městě republiky s 29 městskými částmi mají nejvýraznější tradici hody líšeňské, komínské a tuňanské, ale známé jsou i hody krojované chasy černovické, medlánecké, slatinské, bystrcké, kohoutovické, řeckovické a kníničské, nově se rodí tradice hodů v městské části Vinohrady aj.

Kníničky, původně zeměpanská obec, byly připojeny k Brnu

v roce 1960. S necelými 900 stálých obyvatel patří k nejmenším brněnským městským částem, rozlohou je však osmou největší. Městská část Kníničky se nachází v bezprostředním sousedství Brněnské přehrady na řece Svatce. V katastru Kníniček vyrostla tisícovka chat a dalších rekreačních objektů, kam přijíždějí za odpočinkem jejich majitelé s rodinami a přáteli. Zastupitelstvo městské části starostlivě dbá o zachování hodových tradic. Kníničská radnice i letos poskytla organizátorům hodů stejně jako loni příspěvek 50 000 korun. Organizátorům se daří získávat finanční pomoc také od sponzorů. Letos se kníničská chasa na hody pilně připravovala pod vedením prvního stárka Jiřího Slatiny a první stárky Barbory Liškové. K nácvičku moravské a »legionářské« československé besedy se scházelo 16 párů ve věku od 15 do 26 let. Jejich píle i péče radnice byly nakonec korunovány úspěchem, velkým zájmem veřejnosti a příznivým ohlaselem ve sdělovacích prostředcích.

ZDOKUMENTOVAL JIHOMORAVSKÉ CHARVÁTŮ

Výstavu fotografických dokumentů i olejomeleb či skic ze života jihomoravských Charvátů objektivem vídeňského Čecha Othmara Ruzicky otevřel včera v Etnografickém ústavu Moravského zemského muzea v Brně velvyslanec Chorvatské republiky v ČR Frane Krnić.

Po prohrané bitvě s Turky u Moháče (1526) přesídlila na jižní Moravu v poslední čtvrtině 16. století minorita Charvátů. V 19. století se zredukovala pouze do tří obcí Frélichov (nyní Jevišovka), Dobré Pole a Nový Přerov na Mikulovsku uprostřed německy mluvícího obyvatelstva a též na Břeclavsku v obcích

Hlohovec, Charvátská Nová Ves a Poštorná v českém osídlení. Na Břeclavsku splynuli s příbuzným českým prostředím, naopak na Mikulovsku houževnatěji odolávali asimilaci s odlišnou německou kulturou. Po odtržení pohraničí ČSR se z nich však stávají většinou Němci. To mělo po r. 1948 důsledek v jejich rozsidlení do drsnějších klimatických podmínek vrcholů Dražanské vrchoviny, takže při sčítání lidu v r. 2001 se k příslušnosti k moravským Charvátům už nikdo nepřihlásil.

Charvátů se odlišovali od svých převážně německých spoluobčanů převážně svým tradičním oděvem – krojem, který byl parádní a malebný. Akademický malíř Othmar Ruzicka jezdil z Vídně zejména do vesnice Frélichov, fotografoval lidi v krojích při každodenním životě, práci i odpočinku a podle snímků dělal skici a olejomalby. Pro etnology a etnografy zdokumentoval v praxi mizící životní způsob této národnostní menšiny. Výstava fotografií a dalších artefaktů potrvá do 20. února 2010. (vž)

Výstava jihomoravští charvátů.

Foto archiv redakce.

ALFONS MUCHA LÁKÁ DAVY...

Podobně jako na nedávných výstavách v "Zemi vycházejícího slunce" a v Maďarsku (kam přišlo 75 tisíc diváků) i Uměleckoprůmyslové muzeum Moravské galerie sotva pojalo dav zájemců, kteří přišli na vernisáž výstavy Alfonse Muchy (1860 – 1939).

Ta se zde konala poprvé roce 1936. Brněnská veřejnost tak má 70 let po jeho smrti jedinečnou možnost vzhlednout zhruba sto padesát vybraných děl, které reprezentují výběr tvorbou světoznámého rodáka z nedalekých Ivančic. K vidění je to nejlepší z plakátů, kreseb, pastelů i akvarelů. Vše doplňují studie a fotografie.

Pochopitelně chybí proslavená slovanická epopej, od roku 1963 prozatímně (!) umístěná v prostorách zámku v Moravském Krumlově. Praha totiž dosud odpovídající pavilon nevybudovala. Vnuk slavného umělce John Mucha, který byl na vernisáži přítomen řekl, že má investora na stavbu pavilonu v Praze. Měl by být postaven patrně na Těšnově, nebo Letné, kde by dvacet monumentálních pláten, které jeho dědeček maloval dlouhých 18 let mělo najít své definitivní útočiště. Ojedinelou brněnskou výstavu mohou zájemci vzhlednout do 24. ledna příštího roku. (did)

A. Mucha

Foto © Tibor Dávid

ZOO PŘEDSTAVILO NOVÝ VSTUPNÍ AREÁL

Stávající vstup do brněnské ZOO, který existuje od jejího založení lidem velmi komplikuje příjezd i jejich vůli zahradu navštívit. Před vchod se vejde jen několik osobních aut, autobusy žádné. Proto byla v loňském roce vypsána soutěž na architektonickou studii nového

vstupního areálu. Jako vítěz z ní vyšel brněnský ateliér ARCH DESIGN, který představil studii šetrnou k navazujícím obytným zónám v MČ Kníničky. Tam právě, po získání pozemků a objektů po VUT nový areál vznikne. Projekt počítá s dvojicí objektů, částečně zapuštěných

do mírně svažitého terénu. S areálem zoo bude propojen pěší lávkou, která návštěvníky přivede ponad silnici do zahrady. V novém areálu se počítá s restaurací, prodejnou suvenýrů, administrativním, technickým a sociálním zázemím a nespornou atrakcí bude mořské akvárium. Parkoviště poskytne místo pro tři stovky osobních automobilů a deset autobusů. Celý areál bude osázen zelení. Náklady na realizaci se odhadují na 200 milionů korun. ZOO se většinu pokusí získat z evropských fondů, dílem přispěje i zřizovatel, tedy město Brno. Upravená studie, která zohledňuje připomínky obyvatel MČ Kníničky byla jejich obyvatelům přestavena 1. října. (did)

NOVÝ VSTUPNÍ AREÁL ZOO BRNO
architektonická studie

Investor: Zoologické zahrady města Brna, U Zoologické zahrady 48, 602 00 Brno
projektant: Arch. Design, s.r.o., Sochařova 22, Brno 602 00, e-mail: arch@designstudio.cz
kubist: Ing. arch. J. Dolák, Ing. arch. R. Novotný, Ing. arch. J. Dřeváková, Bc. V. Medková, HSP: J. Šubík
výřez: ARCHITEKTONICKÁ SITUACE
datum: ZÁŘÍ 2009
mřížka: 1 : 1000
zdroj výřezu: 02

Zoostudie.

Foto archiv redakce.

LITERÁRNÍ CENY DO NAŠEHO KRAJE

Na již tradičním setkání autorů ve dnech 23. - 24. 9., sdružených v Obci spisovatelů sekce Klubu autorů literatury faktu, v Letohradě byly slavnostně vyhlášeny výsledky literárních soutěží. Byly uděleny Ceny E. E. Kische v rámci této mezinárodní ceny a regionální ceny Miroslava Ivanova. Porota tvořená předními odborníky a autory tohoto oblíbeného žánru předala některé z cen i autorům z našeho kraje.

Čestné uznání za literaturu faktu získal **doc. dr. František Hanzlík, CSc.** z University obrany v Brně. Regionální cenu získala **Dr. Jitka Gruntová** a **Dr. František Vašek** z Brna (in memoriam) za knihu vydanou pod názvem *Málo známé zločiny SD ve východních Čechách*. Prémii si v této kategorii odvezl do Tvarožné starosta této obce **František Kopecký** za knihu *200 let tradice bitvy u Slavkova*. Čestné uznání za dlouholeté vydávání literatury faktu si odneslo **Nakladatelství Mladá fronta** a **Nakladatelství Jana Kuxe Onufrius** z Brna. Nelze než všem laureátům poblahopřát k jejich úspěchu v celostátních soutěžích v nichž vzorně reprezentovali náš kraj.

(jb)

ALENA ANTALOVÁ SE VRACÍ NA DIVADELNÍ PRKNA

Hvězda seriálu *Četnické humoresky* a *Pojišťovna štěstí* Alena Antalová se po roční pauze vrací na jeviště Městského divadla Brno. Maminka Alenky (3), Elenky (2) a nejmenšího Honzika se vrací z mateřské dovolené. První představení, ve kterém se znovu objeví, bude 18. října muzikál *Čarodějky* z Eastwicku, kde hraje Sukie. Pro Antalovou to bude jistě významný den i z jiného pohledu, právě 18. bude mít její syn 7 měsíců. Držitelku Ceny Thálie tedy diváci uvidí

v divadle na Lidické častěji, nejenže se vrací k většině svých původních rolí, ale v listopadu začne zkoušet roli Dolly Leviové ve slavném muzikálu *Hello, Dolly!*, který bude mít premiéru 30. ledna 2010 na Hudební scéně. A. Antalová absolvovala JAMU v roce 1994, od 1. 8. 1994 v Městském divadle Brno. Je držitelkou Ceny Thálie 1999 v kategorii Talent roku do 33 let. Je známá z TV seriálu *Četnické humoresky*, *Pojišťovna štěstí*, či televizního filmu *Společník*. (inf)

A. Antalová (vpravo)

Foto archiv redakce.

DRAKIÁDA SE VYDAŘILA

Pěkné počasí přivedlo první říjnovou sobotu na louku za Domem seniorů na Lesné na 50 dětí a kolem 70 dospělých. Konal se 2. ročník Drakiády, pořádané MfV KSČM Brno-sever. Pro neustálý pohyb dětí i jejich rodičů bylo obtížné všechny spočítat. Také mnozí rodiče přicházeli později a bylo jim líto, že zrovna »dnes« si děti odpolední spánek prodloužily.

Pěkné odpoledne začalo ukázkou létání draka, kterou dětem předvedl mistr Drak z Lelekovic. Pak už děti s rodiči soutěžily o nejkrásnějšího a nejdéle létajícího draka. Odměnou pořadatelů byl pohled na louku plnou dětí se svými rodiči, kteří se nakonec všichni sešli při pečení brambor a opékání špekáčků. Povzbuzením pro další podobné aktivity bylo ocenění a dík od dospělých. AŠ

Foto © Jozef Štofán

Nabídka: Na autorském čtení 14. října představené nové knihy brněnských autorů M. Veselý, I. Blahutové, D. Jugové, D. Szabó a M. Doubka lze zakoupit v knihkupectví Dobrovský na Joštově ul. 6. **red**

Zahrádkáři vystavovali

Tradiční podzimní výstavu ze zahrad a vinohradů v Brně a okolí uspořádal Český zahrádkářský svaz Brno město a venkov spolu s brněnskými vinaři. Na výstavě v sále Pivovarského pohostinství na Mendlově náměstí bylo k vidění po tři dny prvního říjnového víkendu ovoce, kořenová zelenina, okrasné dýně, bylinky a rozkvetlé květiny a také různé sorty hroznů. Vedle toho též mohli návštěvníci zhlédnout expozice včelařů a rukodělné výrobky a ukázky starých a současných zahradnických potřeb a náradí.

K ochutnání bylo víno, burčák, jablečný mošt, ovoce i domácí koláče. Součástí výstavy byla i bezplatná odborná poradna. Celkovou atmosféru doplňovala svou hudbou a zpěvem cimbálová muzika. Vše za příjemné vstupné 25 Kč. Pokud jste výstavu, kterou vám přibližujeme fotografií letos nestihli, nezapomeňte ji navštívit v příštím roce. Stojí za to. Brněnské zahrádkáře najdete na Křenové 67 v 1. patře vždy v pondělí a úterý na telefonu **543 257 097**, nebo také na e-mailu czsbrno@seznam.cz. Další informace získáte na webu www.ZAHRADKARI.cz. **did**

Minerály Brno – zajímavost i dárek...

Ve dnech 21. do 22. listopadu se v pavilonu E brněnského výstaviště uskuteční 23. mezinárodní prodejní výstava minerálů, fosilií, šperků a přírodnin MINERÁLY BRNO.

Přihlášeno je téměř 80 vystavovatelů z České republiky, Slovenska a Maďarska. Pro návštěvníky bude k dispozici především široký sortiment šperků a opracovaných kamenů, ke koupě budou i další výrobky včetně dekoračních předmětů a bytových doplňků. Výstava MINERÁLY BRNO je také burzou sběratelů, kteří se nepochybně přijdou pochlubit nejzajímá-

vějšími kousky ze svých sbírek. Součástí bude i návštěvnícká soutěž o přírodní ceny. Doprovodný program doplní výstava o historii dolování drahých kovů v Čechách, kterou připravuje Moravské zemské muzeum. V neděli v 11 hodin proběhne přednáška na téma identifikace drahých kamenů ve špercích, k této přednášce bude instalována tematická vitrína s ukázkami přírodních a syntetických kamenů.

MINERÁLY BRNO budou otevřeny v sobotu od 9 do 17 hodin, v neděli od 9 do 16 hodin. Vstupné je 50 korun. Více informací na www.minerálybrno.cz **(did)**

Jubilanti nadcházející zimy

- 18.10. Karel KOŠTÁL**, 80 let, ZO KSČM 2701
- 20.10. RSDr. Lubomír MLEJNEK**, 68 let, ZO KSČM 0502
- 23.10. Josef STYX**, 90 let, ZO KSČM 0305
- 24.10. Ludmila CHRASTILOVÁ**, ZO KSČM 1101
- 31.10. Miloš BÖHM**, 86 let, ZO KSČM 0502
- 2.11. Vladislav KREJČÍ**, 76 let, ZO KSČM 0502
- 6.11. Anna PALÁSKOVÁ**, 75 let, ZO KSČM 0305
- 8.11. Tibor DÁVID**, 57 let, redaktor Echo a předs. MěRoK KSČM
- 10.11. Blažena MAŠKOVÁ**, 85 let, ZO KSČM 0305
- 12.11. Jarmila DOČEKALOVÁ**, 87 let, ZO KSČM 0502
- 17.11. Marie KONEČNÁ**, 90 let, ZO KSČM 0600
Marie VROŽINOVÁ, 84 let, ZO KSČM 0305
- 18.11. JUDr. Milada VÁŇOVÁ**, 82 let, ZO KSČM 2101
- 21.11. Jaroslav KOPECKÝ**, ZO KSČM 0505
Jitka VESELÁ, 65 let, ZO KSČM 1505
- 24.11. Jaromír JUKL**, 81 let, ZO KSČM 0305
- 26.11. Ing. Viktor CHATRNÝ**, ZO KSČM 0305
- 29.11. Božena ODLOŽILOVÁ**, 87 let, ZO KSČM 0505

Dodatečně blahopřejeme též s. **Antonínu RŮŽIČKOVI**, ZO KSČM 0428, který oslavil 80 let už 5. září.

Všem jubilantům přeji dobré zdraví, hodně optimismu a děkuji za odvedenou práci za lepší budoucnost ZO a MěV KSČM, redakce ECHO a LKŽ Dobromysl.

Redakce zároveň opakovaně a velmi důrazně připomíná, že je nezbytně nutné včas dodávat do Společenské kroniky úplné a čitelné údaje! **(did)**

Odešli navždy...

Dne 6. října tr. zemřel **prof. RNDr. Jaromír VOJTEK, DRSc.**, člen ZO KSČM 0801.

Dne 12. října tr., krátce před svými 85 narozeninami zemřel **s. Bohuslav ROUBEC**, člen ZO KSČM 1505.

Čest jejich památce!